

Povratak heroja

Autor Administrator

Opæe
oduševljenje zbog povratka naših heroja, spoznaja da se opet možemo okupiti oko
pravih vrijednosti, njihovo držanje oplemenjeno
godinama patnje i uzništva, kao i vizionarske poruke, otkrivaju traèak svjetla na kraju tunelu u kom smo se
našli. Ako su nas
obranili od daleko premoænijeg agresora u ratu,
ako su pobijedili u teškoj pravnoj bitci od nevidljivih sila koje nam
nisu bile sklone, ako su obranili Hrvatsku od stigme zloèinaèke države, zašto se onda ne bismo smjeli nadati da
æemo i sadašnje
nevolje zajedno pobijediti, da æemo se obraniti
i od samih sebe?

S herojima u nove pobjede

16. studenoga 2012., dan povratka naših heroja i osloboditelja - generala Ante Gotovina i Mladena Markaèa u domovinu – zasigurno æe u hrvatskoj povijesti ostati kao dan za pamæenje. Nakon sedam i pol godina naših heroja u zatvorima, nakon pet godina za Mladena, i nakon što je predsjednik sudskog vijeæa Theodor Meron proèitao da su nedužni po svim toèkama optužnice i da ih se istog trenutka pusti na slobodu, cijela je nacija odahnula.

Valjda nije bilo oka koje u trenutku izricanja oslobađajuće odluke nije pustilo suzu radosnicu, niti grla koje se nije steglo od uzbuđenja. I dok su njih dvojica mirno i dostojanstveno slušali odluku sudskog vijeća, bez promjene izraza na licu, jednako kao i prije godinu dana kada im je sudac Alphons Orić odrezao 24 i 18 godina, cijelom su se Hrvatskom prolomili usklici oduševljenja i radosti i uzdasi olakšanja. Trgovi su se ispunili, trube zatrubile, trobojnice zalepršale, vatre zapalile i Domovina propjevala, baš kao i onoga dana pred 20 godina kada je Hrvatska postala punopravna članica UN i drugoga 1995. kada je nakon pobjedonosne Oluje zavorio veliki barjak ponad kraljevskoga grada Knina.

Doista, nakon tih velikih dana, do ovoga dana velike pobjede naših heroja, gotovo smo zaboravili i to je to zajedništvo i ponos, i to je Domovina. Kao da su nam plodovi slobode bili otrovni. Prebrzo smo zaboravili ideale zbog kojih su najbolji među najboljima dali sve pa i položili svoje živote za jedinu nam domovinu, i dopustili da korupcija, kriminal, grabež, pljačka, nepravda, te pogubna sebičnost, ravnodušnost i neosjetljivost postanu naša svakodnevica.

Raslojavanje

društva na mali broj bogatih i vojsku siromaha bez posla i nade, rasprodaja nacionalnog bogatstva u bescijenje, zanemarivanje nacionalnih interesa, masovna nezaposlenost, prezaduženost, propadanje privrede, rastakanje sela, sve je to dovelo do beznađa, do posvemašnjeg gubitka povjerenja i u sebe i svoju državu, do opæeg razoèarenja i frustracije. Kopanje po kantama za smeæe postalo je redovita slika u našim gradovima i jedno od sigurnijih zanimanja, a napuštanje domovine prva opcija za našu mladost, za najsposobnije i najodvažnije. Pretužno za najljepšu zemlju na svijetu i za jedan mali vrijedni narod.

I u takvim

okolnostima, povratak naših heroja dolazi nam kao melem na ranu. Opæe oduševljenje zbog njihova povratka, spoznaja da se opet možemo okupiti oko pravih vrijednosti, njihovo uzorno držanje oplemenjeno godinama patnje i uzništva, kao i vizionarske poruke, otkrivaju traæak svjetla na kraju tunelu u kom smo se našli. Ako su nas obranili od daleko premoænijeg agresora u ratu, ako su pobijedili u teškoj pravnoj bitci od nevidljivih sila koje nam nisu bile sklone, ako su obranili Hrvatsku od stigme zloinaèke države, zašto se onda ne bismo smjeli nadati da æemo i sadašnje nevolje zajedno pobijediti, da æemo se obraniti i od samih sebe?

Povratak u domovinu

Još dok su bili u zraku, kad su našli u hrvatski zraèni prostor, zacijelo ih je obradovala dobrodošlica hrvatske kontrole zraène plovidbe. — Dragi naši generali hrvatska kontrola zraène plovidbe s ponosom vas pozdravlja i æeli vam dobrodošlicu u hrvatski zraèni prostor za koji ste se borili i ærtvovali. Od srca vam hvala na tome. Rekla je to kontrolorka leta, a general Gotovina je preko radio veze iz zrakoplova zahvalio. — Pozdrav i vama, mi smo sretni što napokon dolazimo.

A na glavnom zagrebaèkom

Trgu bana Josipa Jelaèiæa, prepunom hrvatskih zastava i obiljezja, kao i zastava braniteljskih brigada, generale Gotovinu i Marka doèekalo je preko 100.000 graðana, koji su cijelo vrijeme pjevali domoljubne pjesme i skandirali: Ante! Ante! Mladene! Mladene. Generali su se srdaèno pozdravljali sa svojim suborcima i razdraganim graðanima, a onda su se obratili velikom mnoštvu, najprije Gotovina, a onda i Markaè.

- Dobra veèer dragi prijatelji, i hvala vam. Sretni smo što smo s vama veèeras svi zajedno, ovo je naša zajednièka pobjeda. Bila je Oluja u ratu, ovo je pravna Oluja. Rat pripada povijesti, okrenimo se budućnosti - rekao je general Ante Gotovina na što mu je mnoštvo uzvratilo gromoglasnim pljeskom.

- Ovom prilikom želim zahvaliti institucijama hrvatske države koje su nas podržale i bile s nama sve ovo vrijeme. Zahvalan sam Predsjedniku Republike, predsjedniku Vlade, ministru obrane, ministru pravosuđa i posebno preko ministarstva vanjskih poslova hrvatsku, veleposlanstvu u Haagu koji su bili sve ove godine s nama. Budućnost je pred nama, u našim rukama i mi smo svi zajedno. Hvala Vam i sretno!

I govor generala Markaèa je bio slièno intoniran i oduševljeno pozdravljen.

A.Bukovac

Hvala ti Bože, slobodan
smo narod

Preneseno iz dnevno.hr Ivan Bašak Petak, 16.11.2012.

Hvala Bogu i
Blaženoj Djevici Mariji, Kraljici Hrvata,
dugotrajni sudski proces generalima i cijeloj Hrvatskoj
je završio oslobađajućom presudom po
svim točkama za obojicu naših generala. Nema ni govora ni o kakvom zajedničkom "zločinačkom"
poduhvatu!!! Danas je zadnji dan veličanstvene vojne
akcije Oluja! Hrvatska je konačno slobodna zemlja! Hrvati su
konačno slobodan narod!

Ne treba danas gubiti
vrijeme na jadnike koji su sudjelovali u popločavanju puta za haaški
Kalvariju koju su generali bili prisiljeni proći. Njihova

veličina je jednostavno morala biti prokurena i potvrđena osobnom mukom, obiteljskom patnjom, ponižavanjem nacije, e kako bi današnjaja pobjeda pravde dobila nadvremensku, vječnu dimenziju.

Politizacija presude je neotpravna; to iznad čega bi se narod morao znati izdignuti. Neka trčè pred Antu sa zrakoplovom Vlade, nek se posipaju pepelom svi koji za to imaju razloga. Tek s odmakom vremena postajat æemo svjesniji veličine doluke suca Merona, kojemu je Bog prosvijetlio pamet i taknuo srce. Èestitajmo odvjetnicima svi, pa i oni koji su ih nepravredno napadali i izrugivali njihove metode obrane.

Nastavimo moliti. S jednakim žarom s kakvim smo postili i molili, sada ne prestavimo zahvaljivati Bogu!!! Jer je velik, jer su velika djela Njegova!!! Zahvaljajmo nebeskim zagovornicima blaženim kardinalu Stepincu i papi Ivanu Pavlu II, svima kojima smo se obračali u svojim molitvama.

Budimo dostojanstveni i u proslavi pobjede pravde. Ostanimo pribrani i u slavlju, s jednakim dostojanstvom s kakvim smo prošle godine dočekali onako strano presudu. Ne zaboravimo ni našeg Darija Kordića koji ne prestaje nositi svoj križ u zatvoru Karlau kod Graza. Kad bih bio na mjestu Gotovine i Markača, bila bi to prva adresa na koju bih i nakon toga podijele radost u krugu obitelji. Presuda po kojoj nema udruženog zločinačkog poduhvata mora imati i pravne posljedice na nepravrednu presudu D. Kordiću. Nastavimo moliti i za generala Praljka i ostale iz Herceg Bosne. Velika je moć posta i molitve, to je potvrđeno i današnjom oslobađajuæom presudom Markaču i Gotovini.

S tom vjerom osnažimo jedni druge, i dan uz drugoga, kao nekad uzdignute glaveje, krenimo u cjelovito

ozdravljenje nacije u svakom pogledu. Presložimo karte i kao ponosna nacija
pokažimo da smo dostojni svoje slobode!